

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IV. Vos est is Templum Dei vivi, sicut dicit Deus: quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum Deus, & ipsi erunt mihi populus.
Cor. 6. v. 16.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

4. Considera, quo modo pariter applicare debeas voluntatem ad demonstrandum, quod cures Dominum, nec eum velis relinquere solitarium in te ipso, quasi Regem in Regno suo desolatum. applicare debes frequenter affectus devotos, quos interdum erga ipsum elicere oportet, uti sunt affectus devotionis, amoris, oblationis, laudis, gratulii, gratiarum actionis, pudoris, contritionis, & alii his similes, maxime vero crebra invocationis. ita verè illum tractas ut Regem, quia sic demonstras, te ab illo summè dependere. Invoca illum, ut in viis tuis te dirigat. Invoca, ut in tentationibus corroboret, invoca, ut te confortet in laboribus, ut in pauperie tuâ te locupletet, in speciali modo assistere tibi in morte non dignetur, quæ quavis horâ accideri tibi potest. Dominus ut bonus animi non desiderat quàm præstare gra-

tias, sed ut Rex, etiam vult rogari. Tale est exercitium illud Præsentia Divina, quod facillè usurpari potest ab omnibus. Duo ergo ad hunc usum impellere præcipuè te debent. unum est Gratitude, alterum necessitas. Gratitude quidem, quia DEUS semper est intus in corde tuo unice ad beneficia tibi facienda intentus. & hoc posito nonne æquum est, si ipse semper de te cogitat, te quoque cogitare de ipso, non dico, semper, quia tantum tibi non conceditur, ut ament indefessè? Necessitas verò, quia, ut primum è conspectu illum amiseris, instar terræ es, cui magnum quoddam obstaculum conspectum solis abstulerit. non es jam aptus ad producendos flores vel fructus, sed solas urticas. *Quasi hortus voluptatis terra coram eo: & post eum solitudo deserti.* Joël. 2. v. 2.

* * *

I V.

Vni estis Templum DEI vivi, sicut dicit DEUS: quoniam inhabitabo in illis, & inambulabo inter eos, & ero illorum DEUS, & ipsi erunt mihi populus. Cor. 6. v. 16.

Considera, si DEUS universum existit in cordibus hominum per Essentiam, ut ajunt, Sapientiam, & Potentiam, prout meditatione præcedente fuit declaratum, modo quodam peculiariter existere in cordibus justorū, quia in his præterea inest per gratiam, & ideo si in omnibus est ceu Rex in Regno suo, in his est insuper uti Rex
R. P. Pauli Segueri Manna Anima.

in sua domestica Regia: id quod hoc loco intelligit Apostolus, cum ait: *Vos estis Templum DEI vivi.* sunt quippe Tempa quasi Regia, quas DEUS habet in terra, & ideo aptè adornantur ad nitorem, ut quæ destinantur Regi Regum pro habitatione magnifica. *Elegi locum istum mihi in domum.* 2. Par. 7. v. 12. Porro Justi Tempa nuacupantur,
L I I

cur, & Tempia DEI vivi. Tempia quidem, quia sunt receptacula consecrata Deo & Tempia Dei vivi, quia non sunt consecrata Deo falso, uti Tempia Gentilium, sed DEO vero, neque credas hæc esse nuda templa, si quis penetrare possit oculis ad cernendum pretium ornamentorum, & splendorem supellectilis, nec ille fateretur, tantam esse diversitatem inter ipsa & Salomonis Basilicam, quanta est inter typum, & quod eo adumbratur: *Homines droites in virtute.* Tales sunt Iusti, non dicit in actu, sed *in virtute*, quia in actu sæpe nihil habent: sed tanto magis in virtute thesauris omnibus abundant. Eccl. 44. v. 6. Quando igitur ad vivendum iuste aliud incitamentum non esset, quam quod per fidem scias te in coætu esse Templum DEI, nonne vel hoc solum sufficeret: *Dominus in templo sancto suo.* Ps. 10. v. 5. atque istud est Templum, quod verè sanctum dicitur, Templum spirituale, quia si sanctum est, tale non est sanctitate quadam externâ, uti est materiale, sed internâ.

2. Considera quatuor esse operationes DEI in Templis materialibus, que habet in hoc orbe terrarum. Prima est ibi habitare, altera est favere nobis peculiari quodam modo per visitationes suas interiores, tertia audire in ipsis itidem peculiari modo preces nostras, & exaudire, quarta est eodem modo recipere à nobis cultum illum, qui aliâ æqualiter ipsi alibi esset debitus. Atque ex his omnino quatuor operationibus probat Apostolus, quomodo Iusti sint Tempia DEI. *Vos estis Templum Dei*

vivi sicut dicit DEUS, & quæ rationes? Quoniam inhabitabile in eis. En primam. *Et ambulabo inter eos.* En secundam. *Et ero illorum DEUS.* En tertiam. *Et ipsi erunt mihi populus.* En quartam. sunt igitur Iustissimi Templum DEI, quia DEUS habitet in ipsis per Gratiâ sanctificationis. *Dabo sanctificationem meam in membris eorum: & erit tabernaculum meum in eis.* Ezech. 37. v. 26. atque idcirco non ad ceteros homines rectè dicitur illis in illis esse, prout ubique est: *Non est omnis terra gloria eius.* Il. 6. v. 7. non dicitur in iis habitare, hoc est tabernaculum in Scriptura sacra receptum Iustis. *Psallite Dominus, qui habitat in Sion.* Ps. 9. v. 12. *Spiritus Dei habitat in vobis.* 1. Cor. 3. v. 16. *Spiritus sanctum, qui habitat in vobis.* 2. Tim. 4. v. 16. *Christum habitatem per fidem in cordibus vestris.* Eph. 3. v. 17. Ratio est, quia in ceteris est per se illam actionem propriam, quæ conjugitur, eos conservando, ut in illis dominando, eos discernendo, in redditione officii reciproca, quam ipsi accipiat. In Iustis præterea per actionem mutuam, quæ & ipsi aguntur DEO, eum amando, adorando, eum venerando, & sacrificando in se ipsis. hinc fit, ut si DEUS ubique est per essentiam, scilicet potentiam, esse in illis debet per maiorem, qui titulus stringit actum, quæ hoc est, quod ait: *Inhabitabile in eis, non ero in eis, sed inhabitabile in eis.* non ero in eis, sed inhabitabile in eis. Rex dicitur esse in Regno, sed habitare

Regia. II. sunt Iusti Tempia Dei: quia modo quodam peculiari vilitate eorum animas, praestando quotidie novis illuminationibus, novas inspirationes, nova solatia spiritus, quibus excitat ad operandum bene. ista non durant temporaliter, sed abeunt, redeuntque. quia causa fuit dicendi, DEUM nunc accendere ad animas suas dilectas, nunc ab illis recedere. *si venerit ad me, non ambulabo cum, si abierit, non intelligam.* Job. 9. v. 21. non quod habitationem eorum deserat, sed in ea se variè movet, ut in seundo scilicet ab intellectu ad voluntatem, & à voluntate ad intellectum per excitationes respondentes conditioni facultatis. Atque hoc est, quod DEUS significat, cum ait: *Et ambulabo inter eos, non ambulabo, sed inambulabo*, quia semper eodem modo est intus, & quamvis moveatur per varia Regis sui Palatii conclavia, non discedit tamen. III. sunt Iusti Tempia DEI, quia modo quodam peculiari eorum preces aufcultat, & exaudit, pro occasione demonstrans se eorum Amicum, eorum Patrem, Protectorem, Liberatorem, & omnia. atque hoc est, quod significat, cum dicit: *Et erubescam DEVS, non Ero inter illos DEVS, sed illorum DEVS.* quia ita fit ipsorum, ut velut de re propria possint disponere pro libito. ubi de Rege suo opportunè disponere potest Regia, quod non potest Regnum. IV. sunt Iusti Tempia DEI, quia Deus modo quodam peculiari ab illis recipit cultum sibi debitum, ubi alii vel

omnino illum negant, vel solum praestant materialiter, dum ab ea veneratione & obedientia separant, quam illi Iusti semper praestant ut sui. *Te elegit Dominus DEVS tuus, ut sis populus peculiaris de cunctis populis, qui sunt super terram.* Deuter. 7. v. 6. atque hoc demum est, quod DEUS significat, cum dicit: *Et ipsi erunt mihi populus.* non solum meus populus, sed mihi populus, quia in ipsis habet quasi populum servitio suo consecratum, qualis est ille populus magis selectus & illustris, qui in Regia aulam Regi suo format. Ita sunt causae, propter quas de Iustis omnibus dicitur: *Vos estis Templum DEI vivi.* Tu modò observa, quomodo eas in te agnoscas, & inde conclude, an Dominus nobiliore modo in te existat, quam esse in omnibus solet.

3. Considera, si verosimili ratione sperare possis te esse de fortunatissimo numero illorum, qui sunt Tempia Dei, tantò majorem esse obligationem tuam summam adhibendi cautelam & circumspeditionem, nequid in te admittas, quod vel minimum habeat profani. *Quis consensus Templi DEI cum Idolis?* 2. Cor. 6. v. 16. quia si vel ipsi Templis materialibus, quae per meram denominationem, ut vocant, extrinsecam sancta appellantur, tantus est debitus respectus, quantum magis spiritualibus, qualia sunt Sancti vi Sanctitatis verae, effectricis & substantialis, quam in illis parit gratia, in sanctificationem Spiritus. 1. Pet. 1. v. 2. Quod si ita est, quomodo finis ergo

mentitæ propinquare cogitationes vel inutiles, vel vanas, vel vitiosas, aut faltem terrenas potius quàm Cœlestes. *Dominus in Templo sancto suo.* quid hinc sequitur? sileat à facie ejus *omnis terra.* Habac. 2. v. 20. Tantò magis impendere te debes Exercitio Præsentiæ Divinæ, quantò magis peculiari

quodam modo DEUS in te vestitur in Regia sua. *In Templo ejus dicent gloriam.* 1. 2. 8. v. 9. Torrens gnum agit cum Rege sed è longè magis. Regia liberum habet aditum, & cum eo conversatur.

* * *

V.

Sobrii estote & vigilate, quia Adversarius vester diabolus tanquam Leo rugiens circuit quærens, quem devoret: cui resistite firmi in fide. 1. Pet. 5. v. 8.

1. **C**onsidera, ne cedas insultibus adeo ferocibus, quales sunt diabolici, non expectandum, ut eos, cum venerint, fortiter repellas, sed eos etiam solerter prævertendos. Unde primò hic dicit S. Petrus: *Sobrii estote, & vigilate.* quia cum negotium nobis sit cum inimico adeò formidabili, id quod primo loco requiritur, est, ne patiaris te improvisò ab ipso occupari. & ecce, quis sit sensus hujus vocis: *Vigilate.* sensus est, ut sis gnaviter intentus tibi, uti facit, qui latebras & insidias metuit tentas sibi, cum minimè putat. & sic vigilare spectat ad animum, verum tamen est, id obtineri non posse, nisi corpus quoque operam suam conferat. unde non solum dicit Apóstolus: *Vigilate,* sed *sobrii estote.* imò priùs dicit: *sobrii estote,* dein *vigilate.* quia id, quod maximè vigilem servare mentem potest, sobrietas est. *Cibi non sunt allati coram Rege,* & ideo quid

contigit? *insuper & somnus restat eo.* Dan. 6. v. 18. cum Intemperantia gravet, ut etiam necessitatem imponat altro somno claudendi oculos, porro *Holofernes jacebat in lecto suo, in mìa ebrietate sopitus.* Judith. 13. v. 10. Tibi verò quid videret in hac causa vigilasne, ut oportet? si non vigilas, hoc est, si non excubas intentus ad res tuas examina, & certò videbis, quam præcipuam, unde hoc accidit, ad ventris studium. Cura, ut illum inartifices, prout incredibili fervore fecerunt tot Sancti: *Prohibe illi panem tuum.* Eccl. 12. v. 6. & videbis, quanto magis us illi futurum sit vigilare. alius magis plus boni illi feceris, tantò magis videbis malè: malè quoad corpus, malè quoad Spiritum. *Nam si quis mala irruerit in omnibus bonis, quæcumque feceris illi.* ib.

2. Considera, si ejusmodi vigilantia aliquantum molesta sit, non desistat.